

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918204021
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6918204021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom P.O.Y. 5, XXX XX B., zastúpený JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Kozárovciach 632, 935 22, proti žalovanej: C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P.O.Y. 8, XXX XX E. T., zastúpenej JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie SNP 1/A, 990 01, o zaplatenie náhrady za poskytnutý dar, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10C/2/2019-104 zo dňa 14.10.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku **p o t v r d z u j e** .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (prvý výrok) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa žalobou, pôvodne doručenou Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 15.10.2018, domáhal od žalovanej vrátenia finančnej náhrady za poskytnutý dar vo výške 16.800,- Eur .

Po vykonanom dokazovaní, aplikujúc §101, §123, §132 ods. 1, §151p ods. 1, §630 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalobca spolu so žalovanou, dcérou jeho družky, ktorá zomrela, kúpili v P. byt č. X v bytovom dome súp. č. XX na ul. V. armády, zapísaný na LV č. XXX (ďalej v texte len „byt“) v podiele X/X v prospech žalobcu a v podiele X/X v prospech žalovanej. Dňa 20.03.2014 daroval žalobca žalovanej svoj X/X podiel z nehnuteľnosti; k bytu dohodou zriadili vecné bremeno, spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania bytu v prospech žalobcu; dňa 30.03.2016 sa dohodli na zrušení vecného bremena. Žalovaná byt predala tretej osobe, s čím žalobca nesúhlasil, preto žiadal od žalovanej vyplatiť alikvótnu sumu, zodpovedajúcu X/X kúpnej ceny z titulu vrátenia daru a namietol porušenie dobrých mravov žalovanou.

Okresný súd námietku žalovanej, že vrátiť dar (byt) nemôže, pretože ho predala, neakceptoval, pretože v zmysle ustálenej súdnej praxe v prípade, že obdarovaný už dar nemá, musí poskytnúť darcovi peňažnú náhradu podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Konštatoval, že k uzatvoreniu darovacej zmluvy i zriadeniu vecného bremena došlo v súlade so zákonom a konsenzom zmluvných strán, nebol preukázaný žiaden nátlak zo strany žalovanej na žalobcu; dohodu o zrušení vecného bremena podpísal žalobca na úradnom mieste - Mesto B. - dobrovoľne; sám žalobca uviedol, že „to podpísal preto, aby mal pokoj“.

Žalovaná žalobcu upozornila na možný predaj bytu a na plánovanú kúpu rodinného domu, kde by žalobca mal možnosť bývať na základe zriadeného vecného bremena, s čím žalobca súhlasil; žalovaná mala možnosť disponovať s bytom ako výlučný vlastník aj bez súhlasu žalobcu v zmysle §123 OZ.

Žalovaná namietla z opatrnosti námietku premlčania; súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia lehota začína plynúť okamihom, kedy obdarovaná svojím konaním naplnila skutkovú podstatu §630 OZ a nie od okamihu uzatvorenia darovacej zmluvy. Pokiaľ by bolo preukázané hrubé porušenie dobrých mravov vo forme nátlaku pri podpise dohody, premlčacia doba by začala plynúť až nasledujúcim dňom (31.03.2016) a právo na vrátenie daru by premlčané nebolo. Keďže nátlak preukázaný nebol, otázku premlčania považoval okresný súd za bezpredmetnú.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal dôvody, ktoré by ho oprávňovali žiadať vrátenie daru, či jeho protihodnotu, nepreukázal tak vysokú intenzitu narušenia vzájomných vzťahov, ktoré by bolo možné označiť za hrubé porušenie dobrých mravov.

.4 ahu 6alobu v celom oval záver018.e mieta. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle §255 ods. 1 v spojení s §262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže žalobca mal v konaní plný úspech.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa §365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p. žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Z výpovede žalovanej vyplýva, že žalobcovi prisľúbila zriadenie vecného bremena v nehnuteľnosti, ktorú plánovala kúpiť v B., v okolí B.. Tento prisľub potvrdil vo svojej výpovedi aj manžel žalovanej, I. Q.. Len z uvedeného dôvodu podpísal dohodu o zrušení vecného bremena. Pri podpise bol uvedený do omylu. Z dokazovania vyplýva, že žalovaná po predaji bytu so žalobcom prestala komunikovať, jeho osobné veci dodnes neodovzdala z predmetného bytu, odsťahovala sa do E. T. mimo dosah žalobcu a o žalobcu neprejavuje žiadny záujem. Uvedené konanie je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná nepreukázala, že byt bol zadĺžený z dôvodov na strane žalobcu, resp. z dôvodov, ktoré vznikli v dobe, keď bol žalobca väčšinovým vlastníkom bytu. Uvedené skutočnosti, spolu s výpoveďou svedkyne, priateľky žalobcu R. V. podľa názoru žalobcu preukazujú, že žalovaná sa správala voči žalobcovi v hrubom rozpore s dobrými mravmi po tom, ako byt darovaním získala. Je nepredstaviteľné, aby žalovaná prijala peniaze za predaj darovaného bytu a použila ich pre svoju vlastnú potrebu. Zároveň porušila sľub kúpy novej nehnuteľnosti, a zriadenie vecného bremena v prospech žalobcu, ktorý sa o žalovanú väčšiu časť jej života staral, daroval jej byt a dôveroval jej v tom, že sa o neho v starobe postará. Priateľka žalobcu R. V. potvrdila, že žalobca jej o nátlaku pri zrušení vecného bremena zo strany žalovanej rozprával. V strachu o svoje zdravie, v spojení s agresívnym správaním žalovanej a jej rodiny, došlo k zrušeniu vecného bremena. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca bol konaním žalovanej pri zrušení vecného bremena uvedený do omylu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zároveň žalobcu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej vznikli.

V odvolaní sú zopakované skutkové tvrdenia, prednášané žalobcom na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, čo nekorešponduje so zákonným označením odvolacích dôvodov (§365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p.). Základnou podmienkou pre vyhovenie žalobe, resp. na vyvolanie účinkov uplatnenia práva na vrátenie daru, je faktické správanie sa obdarovaného k darcovi alebo členom jeho rodiny tak, že svojím správaním hrubo porušil dobré mravy. Ona neporušila dobré mravy a všetky okolnosti, ktoré súviseli s prevodom vlastníctva bytu, boli vykonané so súhlasom oboch zmluvných strán, nátlak na žalobcu nevyvíjala; nesplnenie prisľubu kúpiť dom nemožno kvalifikovať ako hrubý rozpor s dobrými mravmi. V tomto štádiu konania nemožno účinne žiadať vrátenie daru, ale len vydanie bezdôvodného obohatenia, ak sa preukáže, že existujú dôvody na vrátenie daru, t.j. hrubé porušenie dobrých mravov voči darcovi. Zo žiadnej listiny alebo dohody nevyplýva pre ňu povinnosť udržiavať kontakt so žalobcom, zákaz odsťahovať sa do E. T. a prejavovať príslušný záujem o žalobcu. Poprela, že by sa agresívne správala.

4. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a v druhom výroku podľa §389

ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa §391 ods. 1, 2 C.s.p. mu vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Krajský súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie; pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi a svedeckými výpoveďami.

7. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva skutkový stav, zistený okresným súdom; je zrejmé, že žalobca žil s matkou žalovanej v konkubinate; žalovanú žalobca vychovával ako nevlastný otec; po smrti matky žalobca a žalovaná zakúpili byt v P. v podieloch X/X pre žalobcu a X/X pre žalovanú; v prospech žalobcu zriadili dohodou vecné bremeno, spočívajúce v práve užívania bytu. Žalobca byt neužíval, bývala v ňom so súhlasom žalovanej jej teta; vzhľadom na nesúhlas žalobcu byt bol dlhšie neobývaný, vznikli na ňom nedoplatky. Žalovaná sa preto rozhodla byt predať, o čom žalobcu informovala, avšak mienila zakúpiť rodinný dom, v ktorom zriadi vecné bremeno v prospech žalobcu, čo sa jej napokon nepodarilo vzhľadom na zmenu rozhodnutia predávajúceho. Svoje rodinné pomery si potom žalovaná zriadila inak, žalobca žil so svojou priateľkou R. V.. Vecné bremeno, viaznuce na byte v prospech žalobcu, žalovaná so žalobcom zrušili dohodou.

8. Odvolanie nie je dôvodné. Žalobca odvolanie zákonnými ustanoveniami (§365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p.) dôvodil len formálne (napriek právnemu zastúpeniu), bližšie ich nekonkretizoval.

9. Platná právna úprava v Občianskom zákonníku (§630) umožňuje darcovi uplatniť právo na vrátenie daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Vrátenie daru je jednostranným právnym úkonom, ktorého forma nie je stanovená. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Toto negatívne správanie sa musí prejavovať objektívne, nestačí len subjektívny pocit a úsudok darcu. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Podľa ustálenej súdnej praxe hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie (R 88/1998). Dobré mravy možno charakterizovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji vykazujú určitú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie a sú dodržiavané rozhodujúcou časťou spoločnosti. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí (R 31/1999).

Povinnosť obdarovaného vrátiť dar vyplýva z noriem o bezdôvodnom obohatení (§451 a nasl. OZ). Vecné plnenie podlieha naturálnej reštitúcii, ktorá sa uplatní najmä pri veciach určených genericky: veci individuálne určené a nezastupiteľné sa tiež vrátia in natura. Ak obdarovaný dar už nemá, spotreboval ho, zničil, alebo scudzil, reštitúcia sa uskutoční poskytnutím peňažnej náhrady (§458 OZ).

10. Žalobca v odvolaní namieta predovšetkým, že ho žalovaná uviedla do omylu, keď ho neinformovala o úmysle byt predať: takéto skutočnosti zo spisu ale nevyplývajú, odvolacia námietka nie je dôvodná. Z vyjadrení strán sporu považoval aj odvolací súd za nesporné, že žalovaná žalobcu informovala o tom, že mieni predať byt, ktorého vlastnícky podiel bol predmetom daru.

Žalovaná potvrdila, že žalobcu informovala o úmysle kúpiť rodinný dom, v ktorom mu mienila zriadiť vecné bremeno, avšak vzhľadom na zmenu rozhodnutia predávajúceho sa tak nestalo; takéto konanie žalovanej nemožno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. V rozpore s dobrými mravmi sa nesprávila žalovaná ani tým, že sa odsťahovala s rodinou do E. T., a vzhľadom na vôľu žalobcu neudržiavajú kontakt. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaná sa k žalobcovi sa správa normálne, bez negatívnych prejavov; osobné veci žalobcu z predmetného bytu uskladnila, teda žalobca si ich má možnosť kedykoľvek vyzdvihnúť.

Tvrdenie žalobcu v odvolaní o tom, že ho žalovaná pri zrušení vecného bremena uviedla do omylu tým, že mu prisľúbila zriadiť vecné bremeno v nehnuteľnosti, ktorú plánovala kúpiť v B., považoval odvolací súd za novotu v odvolacom konaní (§366 C.s.p.), ktorá nebola uplatnená pred súdom prvej inštancie. Novoty možno použiť v odvolaní len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo u nesprávneho obsadenia súdu, má nimi byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Uvedené dôvody však žalobca nepreukázal. Odvolací súd žiadny z dôvodov, pre ktorý by mohlo byť prihliadnuté na nové skutočnosti, uvádzané v odvolaní, nezistil.

Žalobca tvrdenie o tom, že dohodu o zrušení vecného bremena podpísal len z dôvodu prisľubu žalovanej, že kúpi dom a v ňom mu zriadi vecné bremeno, nepreukázal. Aj odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie mal za to, že v spore nebol preukázaný žiaden nátlak pri podpísaní dohody o zrušení vecného bremena zo strany žalovanej na žalobcu.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na strane žalovanej došlo k takému správaniu, ktoré by súd mohol vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov a na základe ktorých by mu vznikol nárok na vrátenie daru, resp. jeho protihodnoty. Keďže predpoklady na vrátenie daru v zmysle §630 Občianskeho zákonníka neboli splnené, okresný súd správne žalobu ako nedôvodnú zamietol.

11. Záverom považuje krajský súd za potrebné uviesť, že nielen obdarovaný, ale aj darca má povinnosť správať sa v súlade s dobrými mravmi; pokiaľ žalobca napriek zriadenému vecnému bremenu v predmetnom byte, spočívajúcom v práve jeho užívania, toto nevyužíval, ale ani nesúhlasil (napriek tomu, že výlučným vlastníkom bytu už bola žalovaná) s jeho užívaním inými osobami z príbuzenstva, v dôsledku čoho vznikali na byte nedoplatky, nemôže žalovanej vzhľadom na usporiadanie jej rodinných pomerov zazlievať rozhodnutie byť predatá. Rešpektovanie názoru žalobcu žalovanou je práve naopak svedectvom jej úcty voči nemu. To, že v konečnom dôsledku žalovaná nekúpila rodinný dom, v ktorom mienila žalobcovi zriadiť vecné bremeno, nemožno vyhodnocovať (z pohľadu dobrých mravov) v jej neprospech; napokon, správanie žalobcu v tom čase vzhľadom na dlhodobé spolužitie s priateľkou nesvedčilo o jeho skutočnom záujme situáciu riešiť takýmto spôsobom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

12. Žalobca formálne napadol aj výrok o trovách konania. Keďže ide o závislý výrok (§379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil, že výrok o trovách konania je v rozpore s jeho odôvodnením. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v zmysle §255 ods. 1 v spojení s §262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak tento výrok odôvodnil tým, že žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania. Uvedený rozpor spôsobuje nepreskúmateľnosť druhého výroku rozsudku súdu prvej inštancie; odvolací súd preto nemal inú možnosť, ako rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania v zmysle §389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V novom rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne o trovách konania s adekvátnym odôvodnením a súčasne rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§396 ods. 3 C.s.p.).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).